

Dosar nr. X/X/X

R O M Â N I A
X
SECȚIA X

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de X.X.X
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: XXX
JUDECĂTOR: XXX
GREFIER: XX

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de apelantul-reclamant X - în numele membrilor de sindicat: X,X,X,X,X, împotriva sentinței civile nr. X/X, pronunțate de X – X în dosarul nr. X/X/X, în contradictoriu cu intimata-pârâtă X.

Cauza are ca obiect: *pretenții*.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la ordine, se prezintă apelantul-reclamant, reprezentat de apărătorul ales XX, având împuternicire avocațială depusă la dosar în prezenta ședință (fila X), lipsă fiind intimata-pârâtă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, conform dispozițiilor art. 119 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Secției pentru Judecătoria a CSM, privind obiectul cauzei, stadiul procesual și legalitatea îndeplinirii procedurii de citare.

Curtea pune în discuție existența unor chestiuni prealabile discutării probelor, în condițiile art. 245-248 din Codul de procedură civilă.

Apărătorul ales al apelantului-reclamant arată că nu există chestiuni prealabile discutării probelor.

Curtea acordă cuvântul asupra probelor, în condițiile art. 478 din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul apelantului-reclamant arată că nu solicită probe noi în apel.

Curtea ia act de faptul că nu mai sunt alte cereri sau probe de administrat în apel.

Curtea, din oficiu, față de prevederile art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu o cerere de dezlegare în principiu a unei probleme de drept referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 3 alin. 1 din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, în sensul de a se arăta dacă, față de reglementarea arătată, X, care este un serviciu public autonom, sub control parlamentar, a cărui organizare este reglementată prin lege organică, mai poate acorda tichete de masă în cursul anului 2022.

Avocatul apelantului-reclamant arată că se opune sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu această chestiune, întrucât apreciază că OUG nr. 130/2021 nu se aplică X, care are o lege organică de organizare. Consideră că, în măsura în care legiuitorul ar fi apreciat că X se află în situația instituțiilor publice care sunt definite de Legea nr. 500/2002 și de Legea nr. 273/2006, ar fi dispus în mod expres în această ordonanță că prevederile sale se aplică și X.

Apărătorul ales al apelantului-reclamant susține că există mai multe ordonanțe de urgență în care Guvernul a făcut o distincție clară între instituțiile publice finanțate din bani publici, astfel cum sunt ele prevăzute în Legea nr. 500/2002 și Legea nr. 273/2006, și situația X, care este reglementată de Legea nr. 41/1994. În concret, în OUG nr. 8/2021, prin care se stabilesc restricții în legătură cu acordarea voucherelor de vacanță pe anul 2021, s-a prevăzut

că interdicția se aplică tuturor instituțiilor prevăzute în Legea nr. 500/2002 și Legea nr. 273/2006, dar și X, care funcționează în baza Legii nr. 41/1994. Ca atare, consideră că, dacă legiuitorul nu a prevăzut expres în ordonanța în discuție că destinatar al reglementării este și X, aceasta nu se aplică X.

Față de toate aspectele menționate anterior, reprezentantul apelantului-reclamant apreciază că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept menționate de instanța de apel, respectiv suspendarea judecării apelului.

Curtea rămâne în pronunțare cu privire la măsura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și cu privire la măsura suspendării judecării până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a acestei sesizări.

CURTEA,

Deliberând asupra măsurii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul X – X la data de X.X.X., sub nr. X/X/X, reclamantul X, în numele și pentru membrii X,X,X,X,X,X, a solicitat în contradictoriu cu pârâta X:

➤ obligarea pârâtei la plata către fiecare salariat reprezentat a sumei reprezentând contravaloarea tichetelor de masă aferente intervalului 01.01.2022 – 04.06.2022, în cuantum de 20,09 lei/ zi lucrată, actualizată cu rata inflației, precum și plata dobânzii legale aplicată la suma datorată fiecărui salariat.

În motivare, reclamantul a invocat dispozițiile art. 110 alin. 1 din Contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă X sub nr. X/X, din care rezultă că partenerii sociali au stabilit faptul că salariații pârâtei pot beneficia de tichete de masă la valoarea nominală stabilită prin reglementări legale, în condițiile bugetării sumelor necesare și aprobării Consiliului de Administrație. Începând cu luna februarie 2022, reclamantul a arătat că angajatorul nu și-a mai îndeplinit această obligație.

Invocând dispozițiile art. 36 alin. 1 din Legea nr. 41/1994, reclamantul a susținut că în cazul salariaților X este aplicabilă o soluție specială și derogatorie de la regimul de stabilire exclusiv prin lege a cuantumului salariilor de bază și a celorlalte componente ale salariului, precum și a celorlalte drepturi de natură pecuniară. În relația dintre Legea nr. 41/1994 și Legea nr. 153/2017 operează regula de interpretare și aplicare a normelor juridice conform căreia norma specială derogă de la norma generală. Altfel spus, prin intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017, art. 36 alin. 1 din Legea nr. 41/1994 nu a fost abrogat implicit, continuând să se aplice dat fiind caracterul special și derogatoriu al soluției pe care o instituie.

Reclamantul mai arată că în cauză sunt incidente și dispozițiile art. 18 alin. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, care se corelează cu art. 10 alin. 1 și art. 11 alin. 1 din Legea nr. 165/2018.

Prin sentința civilă nr. X/X, pronunțată de X – X în dosarul nr. X/X/X, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

În motivare, prima instanță a reținut că, potrivit dispozițiilor art. III din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, "(1) *În anul 2022 instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, nu acordă*

personalului din cadrul acestora bilete de valoare, cu excepția tichetelor de creșă, reglementate de Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare”.

În cauză, sindicatul reclamant a susținut că societatea pârâtă este exclusă de la aplicarea prevederilor anterior menționate, întrucât potrivit Legii nr. 41/1994, art. 36 alin. 1, *”salariile de baza și celelalte drepturi de personal pentru salariații Societății Romane de Radiodifuziune și ai Societății Romane de Televiziune se negociază prin contracte colective și individuale de muncă, încheiate în condițiile legii”.*

Prima instanță a apreciat, însă, că acest argument, prin el însuși, nu este de natură să înlăture de la aplicare norma analizată, câtă vreme instituția pârâtă se încadrează, prin natura sa, în sfera instituțiilor vizate de aceasta (instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare). În ceea ce privește conținutul Contractului colectiv de muncă, acesta nu poate institui drepturi aflate în contradicție cu dispozițiile legale, astfel cum rezultă și din modul de redactare al art. 36 din Legea nr. 41/1994. Astfel, chiar dacă părțile au negociat și inserat în Contractul colectiv de muncă dreptul salariaților de a încasa tichete de masă, acest drept poate fi supus limitărilor legiuitorului, astfel cum s-a întâmplat prin dispozițiile OUG nr. 130/2021.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel, reclamantul X, în numele membrilor de sindicat reprezentați, solicitând schimbarea în tot a hotărârii atacate în sensul admiterii cererii de chemare în judecată.

În motivare, apelantul a arătat că prima instanță a reținut - în esență - că angajatorul pârât este o instituție publică astfel cum acestea sunt definite la art.2 alin.1, pct.30 din Legea 500/2002 privind finanțele publice, chiar dacă are o lege proprie de organizare și funcționare, Legea 41/1994. Prin urmare, chiar dacă părțile au inserat în CCM dreptul salariaților de a încasa tichete de masă, acest drept poate fi supus limitărilor legiuitorului care se aplică tuturor instituțiilor publice, astfel cum s-a întâmplat prin dispozițiile OUG nr.130/2021. De asemenea, prin hotărârea apelată se mai reține că prin CCM nu se pot institui drepturi aflate în contradicție cu dispozițiile legale, astfel cum rezultă și din modul de redactare a art.36 din Legea 41/1994.

În raport de aspectele arătate, prima instanță a respins cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată, reținând ca fiind aplicabilă interdicția instituită de art.III, alin.2, din OUG nr.130/2021 potrivit căreia instituțiile publice nu pot să acorde în anul 2022 bilete de valoare, cu excepția tichetelor de creșă, reglementate de Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare.

Apelantul a susținut că X este o instituție publică ce exercită un serviciu public autonom a cărei organizare este reglementată printr-o lege organică, Legea nr.41/1994, lege care la art.36 prevede că *”salariile și celelalte drepturi de personal pentru salariații X sunt negociate prin contractele colective de muncă”.* Așadar din perspectivă salarială, X are un regim special, reglementat prin Legea nr. 41/1994, în sensul că drepturile salariale corespunzătoare personalului X se negociază prin contractul colectiv de muncă, motiv pentru care, în eventualitatea în care s-ar urmări derogarea de la regula menționată, orice act normativ derogator de la Legea nr.41/1994 ar trebui să evidențieze în mod expres că vizează X. Pentru claritate, date fiind aceste circumstanțe concrete privind stabilirea drepturilor salariale în cadrul X, spre deosebire de instituțiile publice definite de Legea nr. 500/2002 și Legea nr.273/2006, pentru ca dispozițiile OUG nr.130/2021 să se răsfrângă inclusiv în privința X, ar fi fost necesar să se facă trimitere în mod expres la X. De altfel, se poate observa că atunci când legiuitorul a dorit ca anumite interdicții în privința acordării unor drepturi/indemnizații să fie aplicate și X, a menționat expres acest fapt. În concret, cu titlu

de exemplu precizează că OUG nr. 8/2021 care stabilește, printre altele, restricții în legătură cu acordarea voucherelor de vacanță pentru anul 2021, nu a fost limitat la autoritățile și instituțiile publice definite de Lege nr. 500/2002 și 273/2006, ci conține trimiteri clare la X.

Prin adoptarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice nu au fost modificate ori abrogate dispozițiile Legii organice nr. 41/1994, astfel încât dispozițiile art. 36 sunt și rămân în vigoare. De altfel, pentru a fi aplicabil un text legal care ar limita posibilitatea acordării unor bilete de valoare, este necesar că actul normativ să precizeze în mod expres că limitarea se aplică și în privința X, astfel cum a fost cazul interdicției prevăzute de OUG nr. 8/2021, în raport de principiul conform căreia *exceptio est strictissimae interpretationis*.

În aceste condiții, în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 110 alin. 1 din CCM potrivit cu care, se pot acorda de către X tichete de masă la valoarea nominală stabilită prin reglementări legale, în condițiile bugetarii sumelor necesare și aprobării CA. Pentru intervalul 01 ianuarie - 04 iulie, valoarea tichetului de masă a fost stabilită la suma de 20,09 lei pe zi lucrată. Cu toate acestea, începând cu februarie 2022, angajatorul nu și-a îndeplinit această obligație.

Prin urmare, apelantul a solicitat să se aibă în vedere și dispozițiile art. 18 alin. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice care se corelează cu dispozițiile art. 10 și 11 alin. 1 din Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, care prevăd obligativitatea acordării tichetelor de masă lunar, ca alocație individuală de hrană.

Concluzionând, în raport de aspectele de mai sus, apelantul a susținut că interdicția instituită prin OUG nr. 130/2021 nu este aplicabilă X, activitatea personalului X fiind reglementată printr-o lege specială și respectiv prin CCM.

Prin întâmpinarea formulată, intimata-pârâtă X a solicitat respingerea apelului ca nefondat.

Intimata a arătat că, potrivit dispozițiilor art. III din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, "(1) *În anul 2022 instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, nu acorda personalului din cadrul acestora bilete de valoare, cu excepția tichetelor de creșă, reglementate de Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare, cu modificările și completările ulterioare*".

Sindicatul apelant a susținut că societatea intimată este exclusă de la aplicarea prevederilor art. III din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative anterior menționate întrucât, potrivit Legii nr. 41/1994, art. 36 alin. 1, "salariile de baza și celelalte drepturi de personal pentru salariații Societății Romane de Radiodifuziune și ai Societății Romane de Televiziune se negociază prin contracte colective și individuale de muncă", însă acestea trebuie să fie încheiate în condițiile legii".

Or, cum art. III din OUG nr. 130/2021 se aplică instituțiilor și autorităților publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv cu privire la activitățile finanțate integral din venituri proprii, înființate pe lângă instituțiile publice, intimata nu a acordat tichete de masă.

Intimata a arătat apoi că, inițial, art. 110 din CCM prevedea:

„(1) Se pot asigura, conform legii, pentru salariații încadrați cu CIM, tichete de masă în valoare nominală stabilită prin reglementări legale, începând cu 01.01.2019, în condițiile bugetarii sumelor necesare și aprobării Consiliului de Administrație.

(2) Părțile vor face demersurile pentru includerea, fundamentarea și susținerea în proiectul de buget pentru anul 2019 a sumelor necesare.”

Prin urmare, forma inițială a art. 110 din CCM prevedea posibilitatea asigurării tichetelor de masă pentru anul 2019, sub rezerva îndeplinirii și celorlalte condiții agreate.

La data de X.X.X, sub nr. X, a fost înregistrat la Inspectoratul Teritorial de muncă X Actul adițional nr. X la CCM, care a modificat, între altele, prevederile art. 110 după cum urmează:

„Se acordă, conform legii, pentru salariații încadrați cu CIM, tichete de masă la valoarea nominală maximă stabilită prin reglementări legale, începând cu 01.01.2020”.

Intimata a mai arătat că are obligația de a respecta Normele Metodologice din 2002 privind angajarea, lichidarea, ordonanțarea și plata cheltuielilor instituțiilor publice, precum și organizarea, evidența și raportarea angajamentelor bugetare și legale, aprobate prin Ordinul nr. 1792/2002, prin care se statuează că:

„La instituțiile publice la care operațiunile sunt supuse controlului financiar preventiv delegat angajarea și ordonanțarea cheltuielilor se efectuează și cu viza prealabilă a controlorului delegat, conform legislației în vigoare.

Proiectul de angajament legal se prezintă pentru viza de control financiar preventiv propriu împreună cu formularul "Propunere de angajare a unei cheltuieli în limita creditelor de angajament" sau împreună cu formularul "Propunere de angajare a unei cheltuieli în limita creditelor bugetare", după caz, potrivit modelelor prezentate în anexele nr. 1a) și 1b) la prezentele norme metodologice”.

Parcurgând procedura legală, X a solicitat viza din partea controlorului delegat cu scopul de a proceda la efectuarea plăților, fiind o entitate supusă controlului financiar preventiv delegat.

Prin Nota de restituire nr. X/X, Controlorul delegat din cadrul Ministerului Finanțelor - Direcția generală de control financiar preventiv, i-a comunicat că nu se avizează plata sumelor solicitate cu titlu de tichete de masă. De altfel, până în prezent controlorul delegat nu a revizuit refuzul de viză, ipoteză în care nu este posibilă efectuarea plăților.

Instanța de apel a pus în discuția părților, din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 1 din 62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, cu privire la următoarea chestiune de drept: Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. III alin. 1 din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, X (serviciu public autonom, sub control parlamentar, a cărei organizare este reglementată prin lege organică) mai poate acorda tichete de masă în cursul anului 2022.

Cu privire la admisibilitatea sesizării, se reține că, potrivit art. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024:

(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea

drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Potrivit dispozițiile art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Analizând îndeplinirea cumulativă în cauză a acestor condiții, Curtea constată că există o dificultate în stabilirea prevederilor (legale/convenționale) referitoare la acordarea tichetelor de masă în cazul salariaților X având în vedere statutul juridic al angajatorului.

Conform Legii nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, unitatea este un serviciu public autonom de interes național.

Prin Decizia nr. 569 din 20 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial nr. 208 din 15 martie 2019, pronunțată de Curtea Constituțională, s-a statuat că:

„14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în ceea ce privește dispozițiile art. 1 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, cu referire la sintagma „servicii publice autonome de interes național”, autoarea acesteia, în realitate, solicită Curții Constituționale să definească sintagma „servicii publice autonome de interes național”, întrucât este neclară.

16. X este o instituție publică, fiind definită în art. 31 alin. (5) din Constituție ca serviciu public autonom, sub control parlamentar, a cărei organizare este reglementată prin lege organică, fiind evident că este o entitate de drept public, astfel cum reiese din întreg conținutul Legii nr. 41/1994. Astfel, autonomia se referă la faptul că aceasta nu se află în subordinea altei autorități publice. Spre exemplu, dispozițiile art. 39 din Legea nr. 41/1994 prevăd că sursele financiare ale celor două societăți se constituie din alocații de la bugetul stat, din venituri proprii și din alte surse, iar conturile de execuție a bugetelor celor două societăți vor fi prezentate Parlamentului odată cu rapoartele anuale, cu avizul comisiilor pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă, precum și al celor pentru buget, finanțe, reunite, ale celor două Camere ale Parlamentului, și vor fi date publicității (din veniturile realizate din alte surse, consiliul de administrație poate hotărî utilizarea unor sume pentru dotări și rețehnologizare”.

Prin urmare, reținând că angajatorul împotriva căruia a fost promovată prezenta acțiune este o instituție publică (serviciu public autonom), se observă apoi că Legea nr. 165/2018 privind acordarea biletelor de valoare (inclusiv a tichetelor de masă) este aplicabilă conform art. 3, următoarelor categorii de angajatori:

a) *instituțiile publice centrale și locale, așa cum sunt definite la art. 2 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv cele finanțate integral din venituri proprii;*

b) *operatorii economici, astfel cum sunt definiți de Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare;*

c) regiile autonome, societățile și companiile naționale, societățile, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate;

d) instituțiile financiare și instituțiile de credit;

e) organizațiile cooperatiste, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică;

f) organizațiile nonprofit, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.

Art. 2 pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, definind instituțiile publice stabilește că această noțiune reprezintă o *denumire generică ce include Parlamentul, Administrația Prezidențială, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituțiile publice autonome, precum și instituțiile din subordinea/coordonarea acestora, finanțate din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2).*

Acest ultim text de lege se referă la punctele g, h și g la instituțiile publice autonome; la instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale și la instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii.

Față de aceste prevederi legale din care ar rezulta că angajatorului din prezenta cauză îi sunt aplicabile dispozițiile Legii nr.165/2018 privind acordarea biletelor de valoare (inclusiv a tichetelor de masă), Sindicatul reclamant invocă dispozițiile art.36 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune (forma în vigoare în perioada de referință 01.01.2022 – 04.06.2022) prin care se stabilește că :

(1) *Salariile de bază și celelalte drepturi de personal pentru salariații Societății Române de Radiodifuziune și ai Societății Române de Televiziune se negociază prin contracte colective și individuale de muncă, încheiate în condițiile legii.*

(2) *Salariile se compensează și se indexează cu procentul stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru regiile autonome și societățile comerciale, în raport cu posibilitățile financiare ale fiecărei societăți.*

Instanța de apel are în vedere și dispozițiile art. 39 din aceeași Lege, conform cărora:

(1) *Sursele financiare (...) se constituie din alocații de la bugetul de stat, din venituri proprii și din alte surse.*

(2) *Pentru fondurile primite de la bugetul de stat, directorul general al Societății Române de Radiodifuziune și cel al Societății Române de Televiziune au calitatea de ordonatori principali de credite bugetare, în condițiile legii.*

(3) *Activitatea financiară a Societății Române de Radiodifuziune și a Societății Române de Televiziune se desfășoară pe baza bugetelor proprii.*

(4) *Conturile de execuție a bugetelor celor două societăți vor fi prezentate Parlamentului o data cu rapoartele anuale, cu avizul comisiilor pentru cultura, arta și mijloace de informare în masa, precum și al celor pentru buget, finanțe, reunite, ale celor două Camere ale Parlamentului și vor fi date publicității.*

(5) *Din veniturile realizate din alte surse, consiliul de administrație poate hotărî utilizarea unor sume pentru dotări și re tehnologizare.*

Conform art. 44 din Legea nr. 41/1994, utilizarea fondurilor Societății Române de Radiodifuziune și ale Societății Române de Televiziune este supusă controlului organelor abilitate prin lege, potrivit provenienței fondurilor respective (pe o parte pentru cele de la bugetul de stat, iar pe altă parte pentru cele ce constituie venituri proprii reglementate de art. 44 din Lege).

Instanța de apel apreciază că verificarea condiției de admisibilitate privitoare la obiectul prezentului litigiu din perspectiva art. 1 alin.1 din O.U.G. nr. 62/2024, care ar trebui să se refere la *plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din*

fonduri publice, contribuie la dezlegarea problemei litigioase pentru care se sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție.

Din perspectiva sa, instanța de apel apreciază ca fiind îndeplinită condiția de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept referitoare la aplicarea *dispozițiilor art. III alin.1 din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative*, în ceea ce îi privește pe salariații X, reprezentați în cauză.

De asemenea, instanța de apel apreciază ca fiind îndeplinite și celelalte condiții de admisibilitate întrucât prezentul litigiu este în curs de soluționare în calea de atac a apelului, iar chestiunea de drept solicitată a fi dezlegată conduce la soluționarea pe fond a cauzei.

În ceea ce privește analiza problemei de drept ce face obiectul sesizării, se observă că aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel cum rezultă din datele publice afișate pe portalul Înaltei Curți de Casație și Justiție. De asemenea, se observă că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării pe calea unei hotărâri prealabile.

În concluzie, Curtea apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile OUG nr. 62/2024.

Exprimându-și punctul de vedere față de propunerea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, reprezentantul apelantului-reclamant a arătat că nu se impune această măsură, întrucât salariile de bază și celelalte drepturi de personal pentru salariații Societății Române de Radiodifuziune și ai Societății Române de Televiziune se negociază prin contracte colective și individuale de muncă. Cum drepturile solicitate prin acțiunea ce face obiectul cauzei, sunt prevăzute prin Contractul Colectiv de Muncă încheiat între părți, dispozițiile art. III alin.1 din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative nu sunt aplicabile.

Angajatorul nu a exprimat nicio opinie cu privire la obiectul sesizării.

Exprimând-și punctul de vedere, **completul de judecată investit cu judecarea pe fond a cauzei**, reține că X solicită obligarea angajatorului X la acordarea tichetelor de masă în valoare 20,09 lei/zi lucrată, fiecărui salariat reprezentat, începând cu luna ianuarie 2022 și până la data de 04 iunie 2022, conform dispozițiilor art. 110 din Contractul colectiv de muncă înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă X sub nr.X/X („CCM”), sumă actualizată cu indicii de inflație de la data scadenței și până la data plății efective, precum și obligarea X la plata dobânzii legale penalizatoare pentru plata cu întârziere a sumei mai sus menționate, până la data plății efective.

Conform art. 11 din Legea 165/2018: *tichetele de masă sunt bilete de valoare acordate angajaților lunar, ca alocație individuală de hrană, utilizate numai pentru achitarea mesei sau pentru achiziționarea de produse alimentare.*

Inițial, art. 110 din CCM înregistrat la Inspectoratul Teritorial de Muncă X sub nr. X/X, prevedea:

„(1) *Se pot asigura, conform legii, pentru salariații încadrați cu CIM, tichete de masă în valoare nominală stabilită prin reglementări legale, începând cu 01.01.2019, în condițiile bugetarii sumelor necesare și aprobării Consiliului de Administrație.*

(2) *Părțile vor face demersurile pentru includerea, fundamentarea și susținerea în proiectul de buget pentru anul 2019 a sumelor necesare.*”

La data de X.X.X, sub nr. X, a fost înregistrat la Inspectoratul Teritorial de muncă X Actul adițional nr. X la CCM, care a modificat, între altele, prevederile art. 110 după cum urmează:

„Se acordă, conform legii, pentru salariații încadrați cu CIM, tichete de masă la valoarea nominală maximă stabilită prin reglementări legale, începând cu 01.01.2020”.

Față de conținutul clauzei convenite de partenerii sociale, instanța apreciază că acordarea tichetelor de masă depinde de stabilirea incidenței în cauză a prevederilor art. III alin.1 din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

În situația în care se reține că angajatorul X este obligat să respecte prevederile legale referitoare la instituțiile publice – așa cum a apreciat prima instanță - se ajunge la concluzia că, prin Contractului colectiv de muncă nu se poate reglementa acordarea unor drepturi aflate în contradicție cu dispozițiile legale.

Considerând a fi îndeplinite condițiile art. 2 alin.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, instanța de apel va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o dezlegare de principiu problemei de drept menționate mai sus, de care depinde soluționarea cauzei, și în temeiul art. 520 alin. 2 C.proc.civ se va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
DISPUNE:**

În baza art. 2 alin.1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o dezlegare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept :

Dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. III alin.1 din OUG nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, X (serviciu public autonom, sub control parlamentar, a cărei organizare este reglementată prin lege organică) mai poate acorda tichete de masă în cursul anului 2022.

Prezenta încheiere se va comunica către Î.C.C.J, se va aduce la cunoștință conducerii X și se va comunica prin e-mail către curțile de apel și tribunalele din țară.

Suspendă judecarea cauzei formulate de apelantul-reclamant X, cu sediul în X, cod fiscal X, cont bancar X deschis X, având sediul procesual ales la C.Av. X - în numele membrilor de sindicat: X,X,X,X,X, împotriva sentinței civile nr. X/X, pronunțată de X – X în dosarul nr. X/X/X, în contradictoriu cu intimata-pârâtă X, cu sediul în X, cod fiscal X, până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a prezentei sesizări.

Cu recurs pe durata suspendării.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 18.09.2024.

**PREȘEDINTE
XXX**

**JUDECĂTOR
XXX**

**GREFIER
XX**

Red.: X.X.X.
Tehnored.: X.X.X.
4 ex./02.10.2024
Jud.fond: X.X.X.